

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

mit partis synspunkter i forbindelse med en begyndende afvikling af tilskudsordningerne. Tilskudsordninger af denne karakter kan naturligvis aldrig være noget varigt eller blivende; før eller senere må den økonomiske udgligning mellem befolkningsgrupperne foregå ad andre veje end gennem et tilskudssystem som det, der er gældende nu; navnlig for brødpriernes vedkommende kan åbenbare skavanker påvises. Den risiko for misbrug, der foreligger, når rugbrødsprisen med statstilskud holdes langt nede under foderets værdi, kan man ikke se bort fra, og det vil ikke være forsvarligt, at statsmidler anvendes i så stor udstrækning, som der her er tale om, med det resultat, at der foregår et betydeligt spild af vigtige næringsmidler. Det kan naturligvis altid diskuteres, om tidspunktet for den begyndende afvikling skal være nu eller om et helt eller halvt år, men at en afvikling må ske, er forsåvidt alle partier enige om, det har den socialdemokratiske ordfører også i dag givet udtryk for.

For det radikale venstre har betingelsen for medvirken til en nedsættelse af statstilskuddet til brød- og mælkepriser til enhver tid været, at de dårligst stillede befolkningsgrupper ikke blev ringere stillet ved den nye ordning, og med de forslag af social karakter, som følger med forslaget om afvikling, mener jeg, at dette krav helt og fuldt kan siges at være opfyldt.

De sociale foranstaltninger, som gennemføres, giver ikke alene alders- og invaliderentemodtagere, familier med mange børn og enligstillede mødre fuld dækning for den stigning, som følger af statstilskuddets nedsættelse, men det giver disse dårligt stillede medborgere en forbedring i deres økonomiske forhold. Det er iøvrigt velbegrundet, at dette sker, for disse menneskers kår er yderst beskedne, og det er kun ved den største nøjsomhed, at de kan klare sig igennem med de høje priser, der er på alt, hvad der skal købes af livsfornødenheder til ethvert hjem i disse år. Det står fast, at når de forhøjede børnetilskud og tilskud til sygekasser, forhøjelse af alders- og invaliderenten og de lempeligere fradragsregler for alders- og invaliderentemodtagere er gennemført, er disse befolkningsgruppers kår bedre, end de er nu, og bedre, end de ville have været, såfremt rigsdagen kun havde gennemført en almindelig forlængelse

af tilskudsordningerne for et halvt eller helt år. Jeg mener derfor, at alle ting taget i betragtning, er den begyndende afvikling fuldt forsvarlig, når den ses i forbindelse med de forhøjelser af sociale ydelser, der gives som erstatning til de dårligst stillede befolkningsgrupper.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen spurgte, hvordan det kunne være, at loven første skulle træde i kraft fra 1. juni, og at den gældende lov skulle løbe videre i et par måneder udover dens oprindelige løbetid. Jeg synes, det er en meget rimelig og fornuftig ting, at man ikke lader priserne på brød og mælk stige før på et tidspunkt, da der er mulighed for, at den erstatning, der skal ydes til visse befolkningsgrupper, kan udbetales samtidig. Det ville ikke være rimeligt, om man lod rugbrøds- og mælkeprisen stige allerede fra 1. april, når man må regne med, at man rent administrativt ikke er i stand til at udbetale den erstatning, der skal gives til visse befolkningsgrupper, før på et senere tidspunkt. Jeg finder det meget rimeligt og hensynsfuldt overfor de befolkningsgrupper, som vi alle gerne vil beskytte mod forhøjede leveomkostninger, at de højere priser først træder i kraft på et tidspunkt, hvor de sociale ydelser kan udbetales til de befolkningsgrupper, der skal have erstatning for prisstigningen.

Jeg vil derfor anbefale forslaget om en begyndende afvikling af tilskudsordningerne, som det nu foreligger. Alle erkender, at det er en afvikling, som må komme før eller senere, og jeg synes, der nu er tilrettelagt et grundlag, som gør det forsvarligt at iværksætte denne afvikling indenfor de tidsfrister, her er fastsat. Jeg må altså tilråde, at man stemmer imod det ændringsforslag, som er stillet af socialdemokratiet.

Oluf Pedersen: Retsforbundet har rejst en kamp mod alle restriktioner, rationeringer, importreguleringer og toldskatter, hele den fordyrelse, som sker gennem staten. Vi mener, at forbrugerne skal have varen til den rigtige pris, uden overpris til staten eller til producenten. Hvorfor skulle man betale mere for varen, end de er værd? På den anden side mener vi, at staten heller ikke skal give tilskud til nedsættelse af varens pris. Varen må betales, når den købes af forbrugerne, og ikke gennem skatter og derigennem dels af forbrugerne og dels af